

Goderingens Trosgrundlag

Goderingens trosgrundlag er kernen af den norrøne livsanskuelse, som den er overleveret til os af forfædrene i form af hedenske skikke og mytologiske skrifter. Den livsanskuelse som vore forfædre havde før kristenvældets komme, og de hedenske skikke som var, eller som har overlevet siden.

**"Den tro har vore forfædre haft før os,
både i brændalderen og i højalderen.
De var gævere end os, og
derfor slår den tro til for os alle!"**

**"átrúnaði þeim, er feðr vórir hafa haft fyrir oss ok alt forellri,
fyrst um brunaöld, en nú um haugsöld,
ok hafa þeir verit miklu göfgari en vér, ok
hefir oss þó dugat þessi átrúnaðr."**

(Asbjörn fra Medalhús på Frostatinget. 900'tallet)

Forfædrene gav ikke deres livssyn et navn. De levede blot i pagt med de høje magter, som de oplevede, i sig, over sig, og omkring sig.

Som betegnelse for dette oprindelige nordiske livssyn, har vi i nutiden bl.a. brugt ordene asatro, hedendom, eller den forne sæd. Asatro betegner, at vi er tro mod Aser og Vaner. Hedendom betegner, at vi er polyteister. Den forne sæd betegner, at vi holder os til de nordiske folketraditioner.

**"Hil Jer Aser
hil Jer Asynjar
hil dig du fuldgode Jord
mål og mandvid
giver i os navnkundige
og lægehænder mens vi lever!"**

**"Heilir Æsir
heilar Ásynjar
heil sjá hin fjölnyta fold
mál ok manvit
gefið okr mærum tveim
ok læknishendr meðan lifum!"**

(Sigdrífumál 5)

Vort livssyn hviler på visdommen i Den ældre Edda's skrifter, der med sit sindrige billedsprog, viser os verdens sammenhæng og naturens storhed.

Vort livssyn inspireres af oldtidens og folketroens hedenske skikke og kunstneriske udtryk.

**"Landet helligt
ser jeg ligge der
Aser og Alfer nær..!"**

**"land er heilagt
er ek liggja se
Ásum ok Álfum nær...!"**

(Grímnismál 4)

Vi ærer Sol, Måne, og Jord, for kraften de giver os.

Vi ærer Aserne og Vanerne, som universets ordnende og styrende magter.

Vi ærer de nyttige Vætter, naturens allestedsnærværende åndelige væsner.

Vi ærer Fylgjerne, skytsånderne der følger individet.

Vi ærer Nornerne - Urd, Verdandi, og Skuld, som fastlæggere af skæbnens rammer.

**"Derfra kommer mører
mangt ved de
tre fra søen
der under træet er
Urd kaldtes den ene
den anden Verdandi
-skar de i træ-
Skuld den tredje
loven lagde de
livet valgte de
målte skæbnen
for menneskeætten!"**

**" Þaðan koma meyjar
margs vitandi
þrjár ór þeim sæ,
er und þolli stendr;
Urð hétu eina,
aðra Verdandi,
- skáru á skíði, -
Skuld ina þriðju.
Þær lög lögðu,
þær líf kuru
alda börnum,
örlög seggja."**

(Völuspá 20)

Vi højagter Yggdrasils ask, Verdenstræet ved Urds-brønden.
Vi højagter Mimers brønd, visdommens kilde.
Vi højagter Ginnungagap, - det mægtige gab - hvorfra alt udspringer.
Vi højagter vor æt og vore forfædre.

"Ånde ejede de ikke
ånd havde de ikke
ej blod eller lader
eller lød og farve
ånde gav Odin
ånd gav Høner
blod gav Lodur
og lød og farve!"

"Önd þau né áttu,
óð þau né höfðu,
lá né læti
né litu góða;
önd gaf "ðinn,
óð gaf Hænir,
lá gaf Lóðurr
ok litu góða."

(Völuspá 18)

Vi tror, at Ask og Embla blev skabt side om side, med ånde, ånd og livsevne givet af Aser.
Vi tror på jætterne som urtidsvæsner.
Vi tror, at vi fra fødslen er underlagt naturens vilkår og at vi, som del af naturen, en dag vil dø og overlade Midgård til de levende.

"Dør fæ
dør frænder
dør selv på samme vis
jeg ved et
der aldrig dør:
Dom over død mands dåd!"

"Deyr fé,
deyja frændr,
deyr sjálfr it sama,
ek veit einn
at aldrei deyr:
dómr um dauðan hvern!"

(Hávamál 77)

Vi er af den overbevisning at enhver er ansvarlig for sine egne handlinger i forhold til sig selv, fælleskabet, skæbnen og magterne.
Vi er af den overbevisning at livet leves bedst efter etikken i Hávamál, og de råd som Regin giver os.
Vi er af den overbevisning at blót bør udføres med hjertet, i respekt og troskab overfor dem vi ærer.
Vi er af den overbevisning at Asatroen som beskrevet ovenfor, passer os bedst som kulturbærer i Norden.

"Godt for ham
som gav sig selv
ord og vid mens han ånded
for ilde råd
har man ofte nemmet
af en andens bryst!"

"Sá er sæll
er sjálfr of á
lof ok vit, meðan lifir;
því at ill ráð
hefr maðr oft þegit
annars brjóstum ór.!"

(Hávamál 9)

På dette bygger vi vor tro!

Goderingen d. 31 august 2004